

علی پهلوان برای اجرای متفاوت کنسرت‌های جدیدشان، حسابی وقت و فکر گذاشته بود؛ عکس: کورش جوان

همه آریانی‌ها ده سال بزرگ‌تر شده‌اند؛ چه آنها که هستند،چه آنها که رفته‌اند و نمانده‌اند.اما اثرژی آنها را نمی‌شود ده سال پیرتر حساب کرد. آنها برای ده سالگی شان بعداز مدت‌ها دوباره روی صحنه رفتند تا بتوانند یاد و خاطره دوران درخشانشان را زنده کنند. بر گزارۍ سه روز کنسرت در روزهای پنجم و ششم و هفتم آذرماه در دو ستانس و تمام شدن پلیت‌ها تقریبا یک ماه پیش از برگزاری کنسرت‌ها واداشتن مسؤولان ترانه شرقی به تمدید کنسرت برای سه شب دیگر نشان می‌داد که آریانی‌ها همچنان می‌تازند. اینجا سالن همایش‌های برج میلاد است؛ صدای ما را از لابلای دود و سوت و جیغ و کف ملت می‌شنوید!

شمارش معکوس

اصلا فکر نکنید جای سوزن انداختن گیرتان می‌آمد. هر شب و در هر دو ستانس اجرای بچه‌های آریان، تمام صندلی‌های سالن همایش‌های برج میلاد با شور و شوق پر می‌شد تا جمعیت، یاد و خاطرات دلنشین روزهای گذشته خود را با شنیدن دوباره ترانه‌های آریان زنده کنند. این اجرا با یک شمارش معکوس هیجان‌انگیز شروع می‌شد؛ شمارش معکوسی که جمعیت را وامی‌داشت با صدای بلند از ده تا یک بشمارند تا پرده سفید بزرگ بالا برود و علاوه بر سایه‌هایی که از بچه‌های آریان روی آن افتاده، چشمشان به جمال خود آریانی‌ها روشن شود. در این میان البته خیلی‌ها که طرفدار پروپاقرص محمدرضا گلزار بودند، دیگر صدایشان در نمی‌آمد چون همان اول کار که تمرینات ده سال پیش آریان با حضور او روی پرده نمایش داده شد، کفشان برید،ورود آریانی‌ها به استیج به قدری هیجان‌انگیز بود که خیلی‌ها می‌گفتند شوکه شده‌اند؛ «من اصلا دلم نمی‌خواست که ورودمان مثل همه ورودها باشد. برای همین هم با بچه‌ها فکر کردیم که یک کار متفاوت انجام بدهیم. قرار شد یک پرده همزمان با ورودمان بیفتد. اما شب آخر که داشتیم همه چیز را تست می کردیم، دیدم دستگاهش درست کار نمی‌کند. برای همین تصمیممان عوض شد و قرار شد پرده از همان اول کار پایین باشد و جمعیت، سایه ما را روی آن ببینند.» علی

پهلوان تا دلتان بخواهد برای اجرای متفاوت گروه آریان بعد از سال‌ها در تهران، وقت و فکر گذاشته بود تا طرفدارهایشان را همان ابتدای برنامه ذوق‌زده کنند. کافی بود پرده بالا برود تا بچه‌های آریان در میان صدای جیغ مردم، با لباس‌های یکدست مشکی چرم روی صحنه ظاهر شوند. حالا نوبت غافلگیری بعدی بود. ریمیکس گل آفتابگردون که این بار به صورت کاملا الکتریک توسط شهاب حسینی که به جای نینف امیرخاص به گروه پیوسته، تنظیم شده بود، سالن را به هیجان آورد. حالا دیگرا اجرای متفاوت گروه آریان شروع شده بود؛ آن هم در میان درجه تب کرور کرور آدمی که به ۱۳۰۰ می‌رسید!

متفاوتا

کافی است اولین قطعه شروع شود تا همه یادشان برود برای این کنسرت چقدر پول داده‌اند. این کنسرت که با پلیت‌های ۳۵ و ۴۵ هزار تومانی اجرا می‌شد، سالن را به وجد آورد ه بود. این بار آریانی‌ها قصد نداشتند بگذارند مردم نفس بکشند و پشت سر هم سه، چهار تا آهنگ را اجرا می‌کردند و بعد چند دقیقه‌ای را با مردم گپ می‌زدند و دوباره سراغ قطعه‌های بعدی می‌رفتند. کسانی که پایه گروه آریان باشند، می‌دانند که قبلا پیام صالحی و علی پهلوان، بعد از هر قطعه مکث کوتاهی می‌کردند و بعد سراغ قطعه بعدی می‌رفتند. اما این بار از این مکث‌ها خبری نبود؛ «این بار سعی کردیم با اجرای سه، چهار تا قطعه پشت سر هم، طرفدارهایمان را بفرستیم روی هوا!» پهلوان می‌گوید که این بار کنسر نشان، اسم خطرناکی داشته: «اجرای متفاوت گروه آریان» و برای همین آنها همه تلاششان را کرده بودند تا با بقیه اجراهایشان تفاوت‌های عمده‌ای داشته باشند.

هم خواننده، هم بازیگر

یکی از بازه‌ترین قسمت‌های کنسرت، میان پرده‌هایی بود که مردم را از حال‌و‌هوی موسیقی بیرون می‌آورد. این بار بچه‌های آریان دست به ابتکار جالبی زده بودند. آنها یک کلیپ کم‌دی سازی کرده بودند و آن را قبل از اجرای قطعه محبوب و ریتمیک «تب» از آلبوم «با تو، بی‌تو» پخش می‌کردند؛ کلیبی که پهلوان و صالحی و ساناز کاشمیری در آن بازی می‌کردند؛ پهلوان در نقش یک دکتر سرخانه، ساناز در نقش زن و پیام در نقش شوهری که هذیان می‌گفت و فکر می‌کرد یکی از خواننده‌های گروه آریان است به نام پیام صالحی‌ا در این کلیپ بچه‌های آریان، با تمام حرف و حدیث‌هایی که راجع بهشان وجود داشت، تمام اتفاقاتی که برایشان در این سال‌ها افتاده بود و اشتباهات رایج در مورد موسیقی شان، شوخی کرده بودند. کافی بود انتهای این کلیپ چهار، پنج دقیقه‌ای خنده‌شان بگیرد تا یکباره استیج با نور و دود روشن شود و بچه‌ها دوباره بگویند: «ای‌وی... ای‌وی... خوام با که بیسار...». حالا وقتش است که همراه گروه آریان بترکانید! این کلیپ هم دستپخت علی پهلوان است؛ «داستان‌ها‌یش را من نوشتم. البته کلیپ دیگری هم برای پخش قبل از اجرای قطعه «بذار برم نمونم» ساخته بودیم که خیلی خوب نشده بود.

ما هم دیدیم چه کاری است وقتی این

کلیپ به این خوبی شده، خودمان را ضایع کنیم؟» این شده بود که آرش بهمنی، کارگردان این کلیپ‌ها هم ترجیح داده بود همین یک کار متفاوت انجام بدهیم. قرار شد یک پرده همزمان با ورودمان بیفتد. یک دانه را نمک ماجرای کنسرت کند.

پر طرفدارا

در ستانس‌های اول اجرای گروه آریان، هر شب، به دلیل کمبود وقت، دو قطعه

کمتر از ستانس دوم اجرا می‌شد که یکی از آنها بداهه‌نوازی بچه‌ها بود. با این حال این کنسرت یکی از پرقطعه‌ترین کنسرت‌ها بود. آریان با ۲۰ قطعه مجزا، روی استیج برگشته بودند. البته اسمش بود ۲۰ قطعه چون بعضی از قطعه‌ها با تلفیق سه چهار تایی آهنگ اجرا می‌شد. مثل همیشه قطعات «سنناره» و «بذار برم» و «آروم آروم» از پرطرفدارترین قطعه‌ها بودند. مخصوصا وقتی سیامک خواهانی، دست به ویولن می‌شد و صدای سازش، پررنگ‌تر از بقیه‌ی توی سالن می‌پیچید. اگر دو ستانس کنسرت را می‌دیدید، مطمئن می‌شدید که خواهانی، پرطرفدارترین عضو گروه آریان است.

ستنی هم بله!

«ما از اول هم یگ گروه موسیقی سنتی بودیم. یعنی من و پیام و علی و... کار سنتی می‌کردیم و بعد وارد دنیای موسیقی پاپ شدیم.»؛ سیامک خواهانی از روزهایی می‌گوید که آریان، هنوز آریان نشده بود و آنها در کنار هم سنتی کار می‌کرده‌اند. حالا در این اجرای متفاوت آنها شبیه‌سازی شده روزهای دورشان را به اجرا گذاشتند تا ملت کفشان برود! یکی از سسور پرر‌های آریان در این کنسرت برای مردم، اجرای قطعه‌ای سنتی بود. آنها این بار تن و بدن نینف امیرخاص را آن طرف دنیا به لرزه درآورده بودند و «گل همیشه بهار» را به صورت سنتی اجرا کردند. برای این اجرا، پیام صالحی، سنتورش را از زیر خوراها خاک بیرون کشیده بود، سیامک خواهانی، کوک ویولن‌اش را از کلاسیک به سنتی عوض کرده بود، علیرضا میر آقا که در این اجرا به جای برزو، پر کاشن می‌زد، دست به تنبک شد و علی پهلوان، هم زد زیر آواز: «رفارو آب کن بیا... سرمارو خواب کن بیا... دیوار انتظارو... بز خراب کن بیا...».

به یاد نینف

وقتی علی پهلوان از مردم می‌پرسد جای چه کسی میان آنها خالی است، جمعیت یک صدانینف امیرخاص را صدا می‌زنند؛ کسی که کیبورد زن گروه بود و حالا مدتی است که برای ادامه تحصیل، راهی کانادا شده. آریانی‌ها این بار هم دست به ابتکار زده بودند و به قول خودشان «یک ارتباط زنده تصویری» با نینف در کانادا برقرار می‌کردند. وقتی تصاویر نینف روی پرده می‌افتاد، ملت حسابی تشویقش می‌کردند و او هم چند کله‌های با همه حرف می‌زد و از اینکه نتوانسته بود در این شب‌های هیجان‌انگیز روی استیج باشد، ابراز ناراحتی می‌کرد و آخر سر هم می‌گفت که «چقدر حرف زدم» تا قطعه بعدی آریان شروع شود.

دیوار آتش

آریانی‌ها برای پایان برنامه‌شان حسابی برنامه‌ریزی کرده بودند. اول که قرار بوده خداحافظی آنها در میان دیوار نور و آتش باشد که مسوولان سالن با این کار موافقت نمی‌کنند اما در نهایت، آنها با تغییر قطعه‌آخر که همیشه «پرواز» بود به اجرای قطعه «نوری تا ابدیت» سالن را با یاد کریس‌دی‌برگ، تنها می‌گذاشتند. این قطعه هم همراه با تصاویری از حضور کریس‌دی‌برگ در ایران، همراه می‌شد و وقتی داشت به انتها می‌رسید، پرده پایین می‌آمد و برنامه تمام می‌شد. اجرای متفاوت گروه آریان به نظر خودشان تا ۸۰درصد خوب از آب درآمد بود؛ آن قدری که علی پهلوان، اس‌ام‌اسی را از یکی از طرفدارهای گروه نشان می‌دهد:

«Akhe cheghdr maro shokke mikonid... han?».

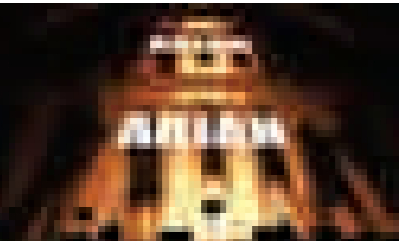
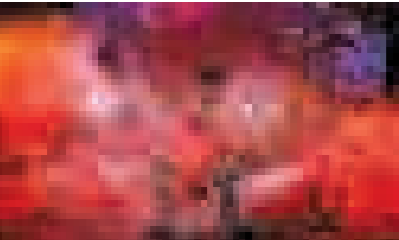
همشهری جوان

شماره ۲۴۰ ● ۱۴ آذر ۸۸

این کنسرت آریان ژانگولر‌های متفاوت داشت

ستاره‌آی ستاره!

خیلی‌ها می‌گفتند حالا که آریان آلبوم جدیدی منتشر نکرده، این بار هم می‌خواهد با همان قطعات تکراری قبلی سر از استیج در بیاورد اما محسن رجب‌پور، مدیرعامل ترانه شرقی که برای این اجرای متفاوت حتی کارش به بیمارستان هم کشیده بود، در کنفرانس خبری این کنسرت نظر دیگری داشت: «مطمئن باشسید که این اجرا یکی از متفاوت‌ترین اجراهای گروه آریان بود.» این گروه، برای این اجرا تقریبا دو ماه تمرین کرده بودند و سعی کرده بودند قطعاتی را که قبلا در هیچ کدم از اجراها سراغشان نرفته بودند، این بار اجرا کنند. این کنسرت بعد از سال‌ها از بزرگ‌ترین کنسرت‌های این گروه بود که در پایتخت برگزار می‌شد. چند سال پیش هم قرار بود که این گروه در باشگاه انقلاب، کنسرت بزرگی داشته باشد که به دلایلی لغو شده بود و اجراهای این گروه فقط برای اعضای کلوب هوادارانشان برگزار شده بود. این کنسرت در کنار اجرای آنها در ونکوور کانادا، یکی از هیجان‌انگیزترین اجراها بود؛ گروهی که به قول رجب‌پور به نسبت بقیه گروه‌های موسیقی در این سال‌ها کمترین حاشیه و ریزش را داشته و همچنان با همان اعضای اولیه به فعالیت می‌پردازد. در این شب‌ها، مهمان‌های ویژه‌ای این اجرا را همراهی کردند. نیما وارسته،امیر و سهراب، خواننده‌های جوان آلبوم تازه منتشرشده «زیر بارون»، حمید عسگری، امیرحسین رستمی، اشکان شاملو، لیلیا اوتادی، الهام حمیدی، خشایار اعتمادی، سینا سرلک و بینامین، مهمان‌هایی بودند که در دمسالگی گروه آریان در کنارشان بودند.

▲ آریانی‌ها برای نورپردازی وجلوه‌های بصری کنسرت‌شان حسابی ماه گذاشته بودند

سیامک خواهانی، پرطرفدارترین چهره آریان با ویولن‌اش سالن را حسابی گرم می‌کند